

Mindretallet ikke kunnet skønne rettere, end at Vedtagelsen af de af det stillede Endringsforslag vilde paa den ene Side give de omhandlede Institutioner en efter Penge-markedets Tilstand til enhver Tid passende Rente, og paa den anden Side ikke blot bevare for dem deres fineste Pantar, men ogsaa skaffe dem en livlig Tilgang af lige saa fine ny Pantar. Mindretallet har i sine Overvejelser ligesom i sine her fremsatte Anskuelser ubelukkende ladet sig lede af Hensynet til den forsvarligste og efter dets Formening mest betryggende Anbringelse af de nævnte Substitutioners Midler og ganske ladet Saantagernes Interesse i Spørgsmaalet være ude af Betragtning. Mindretallet har derfor ingen Anledning til at beskæftige sig med Flertallets i Betænkningen gentagne Udtalelser om Saantagernes Ønsker og Interesser, saa meget mindre er der Anledning dertil som Mindretallet i det væsentlige intet har at indvende mod disse Udtalelser, der jo fornemlig ere rettede mod Lovforslaget i dets nuværende Affattelse.

Et andet Mindretal (Johansen) anbefaler Folketingets Affattelse af det foreliggende Lovforslag.

At Landbruget arbejder under haarde Naar er vistnok saa almindelig erkendt, at en videre Paavisning heraf turde være overflødig. Og at Muligheden for, at Landbruget under saadanne Forhold ikke skal betale højere Renter af dets Prioritetslaan end den almindelige Pris, vil være en virksom Støtte, turde ligeledes være hævet over enhver Tvivl. Mindretallet finder derfor, at ligesom Staten tidligere ved obligatoriske Bestemmelser har kunnet sætte en bestemt Rentefod, til Tider endog under Penge-

markedets Pris, saaledes turde det ogsaa være Statens Pligt i dette Øjeblik at gaa i Spidsen med Foranstaltninger, der virke hen til, at Rentefoden bringes ned fra det nuværende Stade, der utvivlsomt er for høj.

Dette Mindretal vilde derfor helst se Forslaget vedtaget uforandret, men da dette efter Flertallets Holdning ikke kan ventes, foretrækker dette Mindretal subsidiært at slutte sig til de af det første Mindretal stillede Endringsforslag.

Endringsforslag:

Af Jensen=Lyscholdt og Lassen:

Til § 1.

1) Paragraffen affattes saaledes:

„Af de Midler, der henhøre under Overformyndreriet, Livrenteanstalten af 1870, Kommunitetet og Sorø Akademi, og som ere eller blive ublaante mod Pant i fast Ejendom bliver Rente efter forstkommende 11te Juni at beregne saaledes:

Forud for enhver Rentetermin bliver Gennemsnittet for de nærmest forudgaende tre Maaneder af den paa Kjøbenhavns Børs noterede daglige Kurs paa $3\frac{1}{2}$ pCt. Stifternes Kredittforeningsobligationer af den løbende Serie at udregne, og hvis denne Kurs da viser sig at være $98\frac{1}{2}$ eller derover, erlægges Rente med $3\frac{1}{2}$ pCt., har Gennemsnitskursen derimod ligget mellem 86 og $98\frac{1}{2}$, erlægges Rente med $3\frac{3}{4}$ pCt., medens Rente stiger til 4 pCt. saa snart Gennemsnitskursen er under 86.“

Til § 2.

2) Paragraffen udgaar.

3) I Lovforslagets Titel forandres Ordet „de“ til: „nogle“.

Hage,
Formand.

Jensen=Lyscholdt.

B. G. C. Jensen,
Ordfører.

Johansen.

Lassen.

Moltke=Bregentved.

M. Sørensen.